

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lavden. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

mus, & ipsum scriptis carere mandavimus quæ per mendacium impetravit, in eum statum causæ continentiam reducentes, in quo fuerat, cum dictus prædecessor noster causam proprietatis Mutinen. & Regin. commisit; mandato sequestrationis penitus revocato. Sententiam tamen excommunicationis in Hugonem de Camerario & complices ejus prolatam volumus & mandamus usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari; non tam quia fuit à delegato prolata, quam quòd per delegatum extitit postmodum confirmata. Ne autem monasterio in suo videamur jure deesse, moderatas expensas, ex quo Veronen. ipsum in possessionem induci decrevit usque ad tempus satisfactionis oblatae propter hoc factas, ipsi restituendas esse censemus, & à te sufficientem præberi standi iudicio cautionem. Sententiam autem à dicto Veronen. ex majori parte pro Mediolanen. Ecclesia, partim pro monasterio promulgatam, quæ rationabiliter lata est, & ab utraque parte recepta, ratam habemus, & si quid ex his quæ monasterio adjudicata fuerunt, ipsi non sunt hæcenus resignata, ipsi restitui cum perceptorum fructuum integritate mandamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hujus nostræ diffinitionis paginam infringere &c. Datum Laterani vj. Nonas Martij.

*VNIVERSIS EPISCOPIS
per Marchiam constitutis.*

*Epist. 38.
De confirmatione
sententiæ
late per Legatos
Ro. Curia
contra Mar-
coualdum.*

ET zizania non avellere ante messem evangelica doctrina præcipimur, & malos usque ad sententiam tolerare canonica institutione monemur. Verùm & zizania in manipulos colligata comburere debemus post messem, & iniquos post sententiam evitare. Hoc siquidem attendentes, licet Marcoualdus multa contra libertatem ecclesiasticam & Ecclesiæ patrimonium præsumpsisset, eum tamen excommunicare distulimus, ne si admonitio non præcederet, ad proferendam sententiam non zelo rectitudinis, sed ex odio moveri potius videremur. Ceterùm cum dilecti filij nostri C. tituli sancti Laurentij in Lucina & I. tituli sanctæ Priscæ Presbyteri Card. apost. sedis Legati de mandato nostro Marchiam fuissent ingressi, & dictum Marcoualdum per suas literas attentius monissent ut ab Ecclesiarum incendio,

villarum & castrorum devastatione, quæ in eorum oculis perpetrabat, desisteret, & exercitum dimitteret, cujus occasione tota ferè Marchia vastabatur, nec ipse eorundem Legatorum monitis paruisset, in eum propter contumaciam excommunicationis sententiam protulerunt Nos igitur, quod ab eisdem Card. factum est, ratum habentes, ac volentes inviolabiliter observari, præsertim cum plura subsint quare fuerit excommunicationis sententia feriendus, utpote qui fidem Ecclesiæ multoties præstitam violavit, qui patrimonium Ecclesiæ invadere ac detinere præsumpsit, & illud sæpe commonitus restituere non curavit, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus tam eum quam complices ejus excommunicatos publicè nunciatis, & faciatis per vestras dioceses nunciari. Nos enim prædecessorum nostrorum statuta sequentes, ac attendentes quòd magis oporteat Deo servire quam hominibus, omnes qui eidem Marcoualdo fidelitate sunt vel sacramento astricti, apostolica auctoritate à sacramento absolvimus, & ne ipsi fidelitatem observent, modis omnibus prohibemus, cum fidelitatem, quam aliqui Christiano Principi juraverunt Deo ejusque sanctis adversanti & eorum præcepta calcanti, nulla mandentur auctoritate servare. Omnes autem qui ei post denunciationem ipsam divina præsumperint officia celebrare, usque ad mandatum nostrum suspensionis præcipimus sententiæ subjacere. Ideoque præsentium vobis auctoritate mandamus, quatenus omnes qui ei juramenti vel fidei tenebantur religione astricti, denunciatis & denunciari faciatis per sedem apostolicam absolutos.

LAVDEN. EPISCOPO.

Cum ecclesiasticæ provisionis officium, ad quod sumus, licet immeriti, Domino disponente vocati, nos juxta verbum Apostoli sapientibus & insipientibus constituerit debitores, sic nos convenit perlatas ad apostolatus nostri notitiam quæstiones subtili indagatione discutere, & eas iudicio vel rationabili mediante concordia terminare, & quas per nos non possumus, aliis de auctoritate nostra committere diffinendas, quòd nullus in conspectu sedis apostolicæ sui juris se conqueri valeat su-

*Epist. 39.
Super quæstione
causalam
Præbendæ quæ
inter Nor-
wicense Capituli
& Jacobum
clericum verti-
tur.
Cap. Cum ec-
clesiasticæ. De
exceptionib.*

stinuisse defectum, & nos, sicut ex cura tenemur sollicitudinis pastoralis, iusta iudicare & iustitiam diligere videamur. Pro quaestione siquidem quae inter dilectos filios Novarien. Capitulum & Iacobum Clericum super praebenda Novariensis Ecclesiae vertebatur, tam nuncij Capituli quam idem Iacobus ad sedem apostolicam accesserunt: & dum in nostra & fratrum praesentia foret utraque partium constituta, pro ipso Iac. taliter fuit in nostro auditorio allegatum, quod cum olim de mandato bonae memoriae F. tt. sancti Marcelli Presbyteri Card. tunc apostolicae sedis Legati de primò tunc vacatura in Novariensi Ecclesia praebenda fuerit investitus, eidem stalli chori & loco Capituli assignatis, & ad eandem postmodum filius dilecti filij Saxonis Vulgami nobilis civis Romani de auctoritate apostolicae sedis admissus, qui super possessione & fructibus praebendae ipsius à consanguineis praedicti Iacobi molestias sustinuit & pressuras, de quibus fructibus inter ipsum Iac. & praefatum nobilem amicabilem tandem compositio intervenit, quia super praebenda ipsa eidem Iac. silentium fuerat impositum, ut de ea movere non posset ulterius quaestionem, placuit tandem bonae memoriae C. praedecessori nostro, praefati Iacobi consideratis laboribus & expensis, praebendam Novariensis Ecclesiae, quae fuerat magistri B. de Suno, ad preces quorundam Cardinalium eidem conferre, & ipsum de eadem manu propria per anulum investire, Novarien. Capitulo districtè praecipiendo, quatenus ipsum Iac. electione, quam de pluribus personis in Novariensi Ecclesia in Canonicos assumendis, & constitutione, quam de fructibus fecerant praebendarum, quae omnia idem praedecessor noster de fratrum consilio irritaverat, alienatione etiam, obligatione, vel assignatione ejusdem praebendae nequaquam obstantibus, in fratrem & Canonicum nomine dictae praebendae sine qualibet difficultate postposita appellatione recipere, & eundem in ipsius praebendae possessionem inducerent corporalem, stallum ei in choro & locum in Capitulo assignantes. alioquin scirent dilecto Praeposito sancti Gaudentij Novariensis subdiacon. nostro & R. Canonico de Gorgozula ab ipso praedecessore nostro datum firmiter in mandatis, ut ipsi ea

exequi per distinctionem canonicam appellatione postposita non tardarent. Quae omnia in ejusdem praedecessoris nostri literis manifestè perspeximus contineri. Cumque dicti Canonici mandata apostolica & praecipua surdis auribus pertransirent, praefati executores auditis quaecunque ex parte Canonicorum fuerit proposita, & in scriptis redacta, receptis, post multas admonitiones & dilationes postulatas ab eis, habito prudentium virorum consilio, exceptiones Canonicorum non esse admittendas decernentes, juxta tenorem mandati apostolici stallum ipsi Iac. in choro & locum in Capitulo assignarunt, & unus executorum, R. scilicet de Gorgozula, de mandato & voluntate alterius eum in corporalem praebendae possessionem induxit, & supradictos Canonicos post admonitiones plurimas, nisi mandato apostolico infra dies quindecim obedirent, vinculo excommunicationis astrinxit, sicut in instrumentis, quae nobis exhibuit, continetur. E contrario verò Novarien. Canonici respondentes, exceptiones quamplurimas allegabant, quibus ipsum Iac. à perceptione praebendae repellere omnimodis intendebant, dicentes quod per literas, quas à praedicto Cardinali F. impetraverat ipse Iac. de praebenda post appellationem legitimè interpositam fuerat investitus, & praefatus praedecessor noster, quod de eo per Cardin. factum fuerat irritavit, & quod post cassationem factam contra prohibitionem apostolicam fructus praebendae auctoritate propria invadere non expavit. Insuper etiam investituram praebendae & executionis literas à praedecessore nostro per falsam suggestionem obtinuit, quia se beneficiatum in alia Ecclesia non exposuit, nec dixit quod ad illas duas praebendas, quae in Novarien. vacabant Ecclesia, quarum una fuerat magistri R. & alia magistri P. nunc Novariensis Episcopi, tunc Canonici, unus sacerdos, & alius qui proximò deberet in presbyterum ordinari, concessio duobus arbitrio ante generalem illam ordinationem factam, in Novariensi Ecclesia electi fuerant concorditer, & admissi. Vtrinque praeterea multa alia fuere proposita, quae literis praesentibus non jussimus admisceri. Volentes igitur cuique suam iustitiam conservare illasam, quia de praemissis nobis certitudo dari non poterat,

ut decebat, factum ipsum fraternitati tuæ de fratrum nostrorum consilio diximus committendum, per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus partibus ad tuam præsentiam convocatis, nisi infra duos menses legitimè tibi constiterit prædictos sacerdotem & alium qui proximò debebat in Presbyterum ordinari, ante ordinationem illam generalem de sedis apostolicæ auctoritate cassatam, ad illas duas præbendas electos canonicè & admissos, auctoritate nostra, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, ceteris exceptionibus non obstantibus, ipsum Iac. faciatis præbendæ illius, de qua per præfatum prædecessorem nostrum noscitur investitus, pacifica possessione gaudere, præsertim cum exceptionem illam, quòd præfatus Iac. in alia Ecclesia beneficium possideret, ei non possent opponere, qui varia beneficia in diversis Ecclesiis obtinebat. Illos autem censura ecclesiastica appellatione postposita compefcatis qui mandatis nostris in hac parte se duxerint temeritate qualibet opponendos. Quòd si legitimè vobis constiterit præbendam illam, de qua proponitur investitus, alij priùs, sicut dictum est, canonicè collatam fuisse, vos ei super eadem præbenda omni contradictione & appellatione cessante perpetuum silentium imponatis, attentius provifuri quòd taliter hac vice mandatum apostolicum exequamini, quòd ad nos ulterius querela eadem non feratur. Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, quò minus testimonium perhibeant veritati, tum ad id per censuram ecclesiasticam appellatione remora compellas. Nullis literis obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Datum Laterani V. Non. Martij.

LAVDEN. EPISCOPO.

Epist. 40.
De questione
cujusdam præ-
bendæ quæ in-
ter Novariensè
Capitulum &
Albertum Sic-
cum vertitur.

Cum illius vicem, licet non suffragantibus meritis, geramus in tertis de cuius vultu prodit iudicium, & vident oculi æquitatem, si delatas ad nos controversias iudicio justo dirimimus, vel mediante concordia terminamus, officij nostri debitam prosequimur actionem, & gratum Deo exhibere dignoscimur famularum. In præsentia siquidem nostra tam dilecti filij nunciij Novarien. Capituli, quam Iacobus Siccus pro fratre suo Al-

berto Sicco, super controversia quæ inter ipsos vertebatur de præbenda Novariensis Ecclesiæ, constituti, suas in nostro & fratrum nostrorum proposuerunt auditorio quæstiones. Et primò fuit pro ipso Alberto Sicco taliter allegatum, quòd cum olim præfatus Iacobus pro fratre suo ad Romanam Ecclesiam accessisset, felicitis recordationis Celestino Papæ prædecessori nostro humiliter supplicavit ut bonæ memoriæ tunc Novarien. Episcopo daret suis literis in mandatis, ut si majorem partem Canonicorum in Albertum fratrem suum cognosceret consentire, ipsum in fratrem & Canonicum ab eis omni contradictione vel appellatione postposita recipi faceret & haberi, & præbendam ei, cum se offerret opportunitas, assignaret. Cujus petitioni præfatus prædecessor noster annuit, & Episcopo, juxta quòd postulaverat, suas literas destinavit: qui visis literis, & convocato Capitulo, cognoscens majorem partem Canonicorum in prænominatam Albertum unanimiter consentire, eidem Alb. stallum in choro & locum in Capitulo assignavit: qui Alb. in eadem Ecclesia stetit, cantavit, & legit, & cum aliis divina officia celebravit. Super electione & institutione cuius taliter facta dilectus filius Obizo de Castello subdiaconus noster Novarien. Canonicus ad curiam Romanam accedens, ab eodem prædecessore nostro confirmationem obtinuit, sicut in literis ejus manifestè perspeximus contineri. Cumque magister Hugo de Racaneto ejusdem Ecclesiæ tunc Canonicus, in Calabria factus fuisset Episcopus tempore procedenti, ipso Iac. & fratre suo promotionem suam penitus ignorantibus, dilectus filius Io. Toriellus subdiaconus noster fuit de præbenda præfati Hugonis per prædictum prædecessorem nostrum ad preces imperiales & quorundam Cardinalium investitus. Postmodum verò Novariensi Episcopo viam universæ carnis ingresso, cum venerabilis frater noster P. Novariensis Episcopus, tunc Canonicus, in eiusdem Ecclesiæ Pontificem fuisset assumptus, possessionem præbendæ ipsius præfatus Iacobus credens fratri suo de jure competere, de voluntate & assensu ipsius Episcopi & quorundam Canonicorum cum quibusdam aliis introivit, & anseres & pullos de proventibus ipsius præbendæ